

คำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลที่ ๙๕/๒๕๕๙

ศาลจังหวัดขอนแก่น

ศาลปกครองขอนแก่น

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

พระราชบัญญัติการบริหารองค์กรศาสนาอิสลาม พ.ศ. ๒๕๔๐

กฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๕๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติการบริหารองค์กรศาสนาอิสลาม พ.ศ. ๒๕๔๐

การที่ผู้ว่าราชการจังหวัด จำเลยที่ ๑ จัดให้มีการคัดเลือกกรรมการอิสลามประจำจังหวัดตามมาตรา ๒๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการบริหารองค์กรศาสนาอิสลาม พ.ศ. ๒๕๔๐ มิใช่การใช้อำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด จำเลยที่ ๑ ในการคัดเลือกคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดได้เอง หากแต่เป็นการใช้อำนาจของอิหม่ามประจำมัสยิดในจังหวัดนั้นเป็นผู้คัดเลือก อันเป็นการดำเนินกิจการขององค์กรทางศาสนาซึ่งไม่อยู่ภายใต้การตรวจสอบของศาลปกครอง ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบมาตรา ๔ วรรคหนึ่ง (๙) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ดังนั้น การดำเนินการจัดให้มีการคัดเลือกกรรมการอิสลามประจำจังหวัดของจำเลยที่ ๑ จึงมิใช่การดำเนินการของเจ้าหน้าที่เพื่อจัดให้มีคำสั่งทางปกครองหรือมิใช่การใช้อำนาจทางปกครอง เป็นแต่เพียงการอำนวยความสะดวกให้อิหม่ามประจำมัสยิดในจังหวัดนั้นเป็นผู้ใช้อำนาจคัดเลือกบุคคลผู้สมควรดำรงตำแหน่ง ผลการคัดเลือกกรรมการอิสลามประจำจังหวัดจึงมิใช่ผลอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมายของจำเลยที่ ๑ จึงมิใช่คำสั่งทางปกครอง ประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกหรือคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จำเลยที่ ๒ จึงมิใช่คำสั่งทางปกครองที่จะอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีของศาลปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ คดีนี้ จึงเป็นคดีพิพาทที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม ซึ่งเป็นศาลที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีทั้งปวงที่ไม่อยู่ในอำนาจของศาลอื่น